

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Joi'a si Dumineca.

Prețulu abonamentulu:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu
28. franci.

A n u l u X L I I

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 70.

Dumineca, 15/3 Septembrie

1878.

Doze luni dupa Congressu.

Braslovu, 14 Septembrie 1878.

Ori incatrau ne aruncam privirile, nu vedem decatu nemultiamire intre popóre, o societate profundu agitata, o stare a lucrurilor catu se póte de incurcata. Eata icon'a ce ni se presenta — doue luni dupa subsemnarea tractatului dela Berlinu.

Dreptu ca amu gresi fórté déca amn voi se afirmam, ca situatiunea actuala ar' fi chiaru unu resultatu alu acelu tractatu faimosu. Era cu nepotintia, cá elu se aiba in timpu asia de scurtu efecte atatu de insemnate. Reulu ce domnesce astadi in societatea popóreloru europene este vechiu. Areopagulu european s'a fostu adunatu cu scopu, cá sei dé de leacu celu puțin in catu privesce Orientulu, dér' din nenorocire dupa cumu ne póte couvinge chiaru miculu acestu intervalu dela inchiaierea tractatului, a dobanditu totu numai efecte contrarie. De era reu inainte de tractatu, acuma dupa tractatu e si mai reu, lucrurile sunt si mai incurcate.

Scirile cele mai sensationale sosescu de unu timpu incóce de pe peninsul'a balcanica, unde se prepara o conflagratiune generala, fanaticismulu poporatiuniloru fiindu escitatu la culme in urm'a neintrerupteloru agitatiuni din intru si din afara. Muntenegrulu este aprópe se declare din nou resbelu turciloru. Principele Nichit'a cere dela Pórta, cá se-i cedeze teritoriulu ce i l'a adjudecatu congressulu dela Berlinu, anume localitati Podgorit'a, Velico-Serda, Kula si Malobrodo. Sultanulu inse pe lenga tóta bunavointi'a nu póte satisfacere indatoririloru sale, ca-ei nu mai are nici o putere asupra poporatiunei mohamedane din acele tienu-tari, care se opune cu armele anecsaiei. Sub asemeni impregiurari principelui Nichit'a nu-i remane alt'a, decatu se 'si puna earasi in miscare bataliánele sale si se 'si ia partea s'a cu puterea. Se anuntia, ca s'ar' fi si tramisu mai multe bataliáne muntenegrine cu vreo 18 tunuri in contra Podgoritiei.

Serbi'a nu se afla intr'o situatiune mai favorabila decatu Muntenegrulu. Lig'a albanesa s'a ingrigitu si pentru serbi, si a armatu vreo 20,000 de arnauti, cari se dice ca s'au concentratu intre Novi-bazar si Visegradu cu scopu cá se gonésca pe serbi din partile ce le-au ocupatu in urm'a tractatului dela Berlinu. Serbi'a se afla dér' in ajunulu unui nou inca si mai crancenu resbelu, care s'a si inceputu deórece se anuntia ca la Vrania unde se incinse o lupta sangerósa intre serbi si arnauti, serbii avura vreo 40 morti; arnautii luara antaiu siantururile serbiloru, dupa aceea sosindu-le acestora ajutoriu dela Nisiu, ceia au fostu respinsi.

Greci'a inca nu se póte de locu intielege cu inalt'a Pórta pe bas'a tractatului dela Berlinu. Turciloru nu le intra nicidecumu in capu, de ce se fia ei siliti se cedeze o parte din provinciile loru greciloru, cu cari nu au portatu resbelu. Cabinetulu grecescu a cerutu deja mediucirea mariloru puteri, dér' avendu esemplulu celorulalti inaintea ochiloru nu a intardiatu a concentra óstee la fruntarii. Va se dica si grecii sunt aprópe de a se aruncá in vertejulu resbelului cu turcii si Angli'a n'are lucru usioru de a-i retiené dela o actiune pripita.

Singura Romani'a este, care dela inchiaierea pacii pana acuma n'a avutu nici unu feliu de conflictu, mai vertosu din cauza, ca pana acuma n'a facutu nici unu pasu in esecutarea tractatului dela Berlinu. Vedituram inse cu alta ocaziune, cate greutati sunt de invinsu si din partea romaniloru si catu de complicata este si situatiunea loru cu privire la anecsiunea Dobrogei.

Vedemu totodata ce pedeci extraordinarie intimpina monarchi'a nóstra in implinirea manda-

tului de ocupare si pacificare ce i l'a datu Europ'a. Sangele braviloru nostri soldati curge si róie pe campiile bosniace si cu ingrijire trebuie se ne intrebam, candu va avé finitu selbatic'a macelarire din acele tieri? Conventiune cu Pórta n'amu potutu inchiaia, dér' pentru aceea ni se deschide prospectulu unui conflictu cu Russi'a si Itali'a. Agitatiunile anti-austriace din Itali'a numai voiescu se ia finitu si acuma incepe si press'a russésca a atitiá ur'a si a aruncá invectivele cele mai nerusinate in contra Austro-Ungariei. „Ruski Mir“ aduce o relatiune din Cetinie, in care se dice ca soldatii austriaci s'ar' luptá cá femeile si ca hertiegotenii voru goni catu mai curéndu pe straini din tíera. s. a. Tonulu acest'a ostilu ne spune destulu.

Dintre tóte puterile mari si mici totu Russi'a este, care se profita mai multu de tractatulu dela Berlinu, ea sta astadi in cele mai bune relatiuni cu Pórta, dovéda predarea in regula a fortaretiloru din Europ'a si Asi'a. Nu vomu gresi déca vomu afirmá de alta parte, ca pretutindeni unde este cearta si neintielegere isi are si Russi'a man'a in jocu. Diplomatiei russesci totdean'a i-a placutu a pescui in turbure. Cu catu incurcaturile orientali voru fi mai mari, — 'si dice ea acuma — cu atatu mai lesne 'mi voi ajunge scopulu. Acést'a e situatiunea doue luni dupa tractatulu dela Berlinu.

Luptele in Bosni'a si Herzegovin'a.

Gazet'a oficiala de Tirolu publica o scrisóre a unui venatoriu tirolesu (Kaiserjäger), care a luatu parte la desblocarea cetatii Stolacu in Herzegovin'a. Dintr'ensa se vede, cu cata selbatacia se pórtá resbelulu in acele provincie nenorocite; estragemu din ea urmatóriele:

Stolacu, 22 Augustu 1878.

Iubite amice! Stau pe vérfulu muntelui dela Stolacu si privescu la orasiulu seditiosu dela peciórele lui, care acuma este invinsu. Batalionulu antaiu din regim. 32 a fostu inchisu 6 zile in fortarétia de aci, nepotend'o parasi nicidecumu din cauza, ca érá blocata de poporatiunea insurgenta, suferindu prin urmare fóme si sete. In 21 Aug. la 3 óre dim. porni prim'a brigada dela Cernit'a in ajutoriulu batalionului antaiu, dér' la 4 óre amu si datu peste inamicu si se desfasia o lupta crancena. — Ante-gard'a inaintandu a datu peste unu satu ziditu cá o fortarétia (Oladinici). Ori-ce atacu parea zadarnicu. Din tóte ferestriile si din alte multe gauri impuscau bestieele acestea si dorere, multi cadiura victima glóntieloru loru. La lupta luara parte 2 bataliáne de venatori, 1 batalionu de infanteria, unu detasiamentu de pionieri si doue baterii de munte. Dupa ce bateriile 'si facura datori'a, ataculu a fostu reinoitu, dér' fora succesu. Acuma ai nostri incepura a aprinde casele din satu, aruncandu legaturi de fenu si paie printre sparturi si aprindindule. Acést'a a ajutat. Deórece in casele acestea erau cuibulu principalu alu insurgentiloru, se afla intrensele multa érbá de pusca si patróné. Insurgentii puscau barbatesce din ferestri si din metereze, dér' candu incepura se esplodeze patrónéle, incercara a luá fug'a; dér' o ploia de glóntie ii intempiná si ii nimici. Multi inamicu cadiura, dér' si dintre ai nostri tura multi raniti. Lupt'a a duratu dela 4 diminiéta pana la 1 óra p. m. Era ingrozitoriu a vedé, catu de furiosi se rapediau luptatorii unii asupra altor'a si venatorii tirolesi intrebuinteau si patulu puscei. Multi inamicu arsera impreuna cu casele loru, de órace au statu pe locu si au impuscatu pana in momentul din urma. — De pe muntele inaltu din apropiare dá inamiculu nesce salve teribile. Candu inse satulu intregu, acéstá fortarétia de insurgenti, stá in flacari si incepé a esplodá érb'a de pusca, ce se affá in case, incepura a strigá si a se vaitá, mai cu séma, candu ghiulelele din tunurile nóstre cadeau printre sirurile loru. Dupa acést'a lupta sangerósa trupele nóstre inaintara, ardiendu totu ce le stá in cale pana la Stolacu, unde ii intimpiná unu steagu albu. Cetatea s'a predatu fora a face o singura impuscatura. Sermanulu batalionu din reg. 32 prapaditu de fóme si sete a fostu scapatu. — Timpulu

e frumosu si caldur'a e mare. Astadi plecamu indereptu la Mostaru. Multi bolnavi. Mai nu avem ce mancá, pentru-ca inamiculu a pus man'a pe carele nóstre de provisiune. Scrisórea acéstá amu scris'o pe o pétra. 100,000 salutari. Alu teu Wilhelmu.

Bunn'a, 25 Augustu 1878.

Ti-am descrisu pe scurtu lupt'a dela Oladinici si trebuie se mai adaugu, ca begulu de acóló Hussan a luatu parte la lupta si a fostu omoritu cu patulu puscei. Vreo 200 de insurgenti au fostu impuscati séu arsi. Ei s'au apertu vitejesce pana la momentul estremu. Din batalionulu nostru tirolesu de venatorii cadiura 8 morti si 16 raniti, intre cari locotenentulu Sonclaru. Acestu batalionu si-a castigatu la Oladinici o gloria nestérsa. Este de miratu cu ce curagiu infruntau mortea venatori tirolesi. Nu mai ajutá nici o rogare nici o vaierare a insurgentiloru. Toti murira de glóntiu séu fura loviti in capu cu patulu puscei séu arsera, si candu ne departam vedem corpurile loru jumetate arse pe la ferestri, unde se térau pentru cá se póta respirá ceva aeru, acolo fiindu impresurati de flacari. Sute de cadavre zaceau pe pamentu si candu le ajunse flacar'a esplodara patrónéle ce le portau in sierpariu, aruncandu pe mortii jumetate fripti incóce si 'ncolo. — Starea sanetatiei batalionului nu e laudabila, deórace la fiecare compania se bolnavescu séu sunt marodi vreo 30. Dela 1 Iuliu n'a mai ploatu, abia eri s'a descarcatu o furtuna teribila, care ne-a udatu pana la pele, deórace amu trebuitu se stamu sub ceriulu liberu.

Mortii si ranitii romani din Bosni'a.

Este cunoscutu, ca in Bosni'a se afla si cateva regimente, cari se compunu cea mai mare narte din romani. Bravii nostri soldati romani s'au luptatu si de astadata, cá intotdeauna cu curagiu si vitejia. Eata o lunga lista a mortiloru si ranitiloru romani, dupa „Famili'a“:

Din regimentulu de infanteria marele duce Alexis nr. 39; Georgiu Popu, Mihaiu Popu Teodoru Cornea, Vasilie Pozanu, George Matinu, Vasilie Gombosiu; din regimentulu 61 Vasilie Cebzanu, Iosifu Bagera, Const. Cicure, Martin Adam, Martin Stana, Dionisie Costeanu, Petru Moise, Trifu Paitu, Mihaiu Barbu, Georgiu Vrajitoru, Pavelu Cherveresianu, Nicolae Moise, Georgiu Barbu. Teodoru Muncila, Pavel Bergia, Ilie Barbu, Alesandru Dachinu. Toti acestia zacu in spitalulu de garnisóna nr. 8 in Laibach. — Din reg. de inf. nr. 39, Nichita Lobontiu din Gbirocuta, Pavelu Toma din Careiulu mare; din reg. inf. 6: Const. Cosariu din Belintiu, Iuon Vulcanu din Draguesti, Trifon Lazaru din Sacosiu, Trifon Giurmescu din Sacosiu, Trifon Robu din Varadia, Iuon Gizel din Misici, Petru Dragoniu din Janova; urmatorii sunt greu raniti: reg. 39, Alesandru Buiu din Piscoltu; reg. 61: Vas. Ardeleanu din Ususeu, George Puto din Remetea, Nicolae Gruia din Chesintiu, Nic. Adam din Sculia, Nic. Fabianu din Varadia, Petru Talacu din Petremanu, Traila Groza, din Unip, Nic. Daminescu din Stamura, Martin Stancu din Forgaciu, Iuon Fiste din Gilad, Stoa Georgeu din Bereceeu, Juon Toma din Sacosiu, Trifon Stefanescu din Kóveres, — toti acestia zacu in Budapest'a.

In lupt'a dela Jaice la 7 Augustu: infanteristii Toma Smerdu, George Sussa, Antonie Janciaru, Martin Cegiaru, raniti; in lupt'a dela Banialuca in 14 Augustu, Jovu Vucsan, corporalii Il. Bulat, Bartolomeiu Ilie, infanteristii Luca Bobanu, Dimitrie Bradasiu, au cadiutu; la Golesan in 14 Augustu infanteristulu Sima Stupanu a fostu ranitu. In spitatulu de garnisóna nr. 7 in Gratiu zacu urmatorii raniti; infanteristii Vasilie Soiadina, Juonu Draghiciu, Trifu Popescu, Mateiu Blasiu, Pavelu Magetiu, usioru raniti; George Novacu greu, Moise Turcunia usioru.

La Tuzla dela 8—12 Augustu, din regimentulu Alexis nr. 39: infanteristulu Alesandru Ianca a muritu, infanteristii Vasilie Posiauu, Flore Illiesiu, Iuon Balanenu, Vas. Barbuiu, Ioanu Clopce, Samson Osianu, Dimitrie Boldusu, Alesandru Botaru, Ioanu Copil raniti, sergentulu Vasilie Farkas, infanterstii Nicolae Doma, Alesandru Ciuia raniti, inf. Ioanu Ratiu a peritu, inf. Juon Vantiu, Flore Brebanu, Tóderu Cornisiu, Juon Michisiu, sergentulu George Somolan, inf. Ilie Fati, Vasilie Gombosiu, Flore Ascilanu, George Pantea, Costa Santovanu, Flore Butu, Ilie Strutia raniti;

din regimentulu Alesandru Cesareviciu nr. 61 : infanteristulu Pavel Dein mortu, inf. George Ruiu, Const. Cosariu, Flore Muncila raniti, conduc. Iuonu Moise, inf. Moise Patianu, Iuonu Nadlosianu, Iuonu Danciu, George Barbu, Stefanu Petica, Nicolae Vuia, Alecs'a Majuria, Vas. Stefanescu morti; inf. Iosimu Miculescu, Ieft'a Iemenariu, Iuonu Toni'a, George Martinu raniti, inf. Nicodim Bonte ranitu, inf. Iuonu Gruia, Iuonu Groza morti, cond. Trifunu Sementi'a, Tóderu Vancea, inf. Petru Moise, Nicolae Gruia, George Mosionu, Nicolae Chihai'a, Ioanu Toninu, Dim. Luchescu, George Radu, Isacu Cimponieru raniti, inf. Vichentie Teront'a, Nic. Ionescu, Iuonu Ger'a morti, inf. Mihaiu Barbu, Ilie Murs'a, Simionu Berenentiu, Dimitrie Gaiti'a, George Vrajitoru, Nicolae Vacarescu, Dimitre Marginentiu, Vasilie Cebzanu, Moise Nicolae, Trifunu Peiciu, Clemente Mer-soc'a raniti.

(Va urmá.)

Dr. Rieger si Dr. Fischhof.

Siefulu partidei boeme Dr. Lad. Rieger s'a adresatu de curendu cu-o scrisóre catra Dr. Adolf Fischhof, cunoscutu dela 1848 încóce cá unulu dintre acei puçini patrioti austriaci germani, cari întotdeauna s'au întrepusu pentru bun'a întielegere între popóre, si neincetatu au lucratu pentru propagarea ideei de egala îndreptatire a tuturor natiunalitatiloru din acést'a monarchia. Dr. Rieger a invitatu adeca pe Dr. Fischhof, care petrece la Emmersdorf lenga Klagenfurt (Carinthi'a) cá se ia iniciativ'a pentru o întielegere între germanii si slavii Austriei, aratendu, ca germanii austriaci numai in unire cu slavii potu rumpe egemoni'a maghiara, numai asia potu face se se realizeze ide'a egalei îndreptatiri a tuturor natiunalitatiloru monarchiei. Ce se atinge de germanii boemi, Kieger asigura, ca întotdeauna programulu seu va fi cá acesti'a se aiba drepturi perfectu egale cu cehii. Dr. Fischhof i-a respunsu, asigurandu, ca totdeauna va sprigini caus'a întielegerei între germanii austriaci si slavii. Estragemu din scrisorile ambiloru dupa „N. fr. Pr.“ unele pasagie principale. Dr. Rieger dice între altele catra Fischhof:

„Convictiunea, ca politic'a nóstra interióra de pana acuma nu ne-a adusu nici in privinti'a economica nici in privinti'a politica unu bine, este generala. Atatu într'un'a cá si in cealalta parte a imperiului este unu simtiu de neliniste si neîndestulare, care cuprinde natiunalitatea dominant'a; catu de mare trebuie dér' se fia acuma nemultiamirea in marea familia a popóreloru slave austriace! Deosebindu-se in nisuintiele loru, tóte popórele Austriei se unescu numai in dorinti'a, cá se se schimbe odata lucrulu. Prin evenimentele cele mai recente, monarchi'a nóstra se vede împinsa pe noue carari. Pacea dela Berlinu e numai primulu actu alu dramei orientale. Abia va avé locu si unu întreactu. Austri'a tocmai acuma sta se încépa actu alu douilea. Óre politic'a s'a interióra neamica slaviloru nu va trebui sei causeze perderi la sudu, ba chiaru se provóce pericule asupra? Nu va se se decida in fine, a implini dorintie îndreptatite de ale slaviloru si de a le dá selfgovernmentulu neaparatu de lipsa pentru esistenti'a s'a? O mai mare întârdiare ar' poté avé urmari grave, ca-ci sunt negligeri, cari nu se mai potu face bine. Intemplarile actuale la frontariile de sudu ale imperiului nostru potu fi deciziórie pentru viitorulu seu si continuandu-se politic'a falsa interióra potu deveni fatale pentru elu; pentru ca independentu de partidele, ce domnescu la momentu, se petrecu mari schimbari între popóre si ce ar' fi astadi inca realizabilu, mane poté inzedaru te vei sili a duce in implinire. Acuma deja situatiunea monarchiei este cu multu mai grava cá la inceputulu incurcaturiloru orientale si iritatieunea poporului russescu in contr'a nóstra a crescutu pana la amaraciune. Nu esti de parere, ca ar' fi sositu momentulu de a îndreptá din nou atentiunea publica asupra conditiunloru, dela cari depinde salutea Austriei?“

Respunsulu doctorului Fischhof la acést'a scrisóre este in estrasu urmatoriulu:

„Credu, ca n'ar' remané fora efectu, déca într'o scrisóre scrisa cu liniste si cu obiectivitate séu într'o vorbire publica, ai arata cu claritate partisaniloru proprii, precumu si contrariiloru, catu de însemnatu este momentulu si ce mare este misiunea Austro-Ungariei. In enunciatuinea d-tale n'ai trebui se tractezi pe germani si pe maghiari cá pe adversari, ci cá pe nescé participanti la misiunea mare ce trebuie se o iè asupra-si Austro-Ungari'a in interessulu întregulu occidentu europeanu. Panslavismulu ce'lu nutresce Russi'a nu amenintia numai statulu nostru, ci occidentulu in-

tegru, pe tóte popórele romane si germane ale Europei. Numai particularismulu vestu-si sudoslaviceu condusu de catra Austro-Ungari'a cu prudentia si supusu scopuriloru sale mari politice si de cultura, este arm'a nesangerósa, cu care poté se fia combatutu si invinsu panslavismulu. N'ar' fi bine se accentuezi cestiunea de dreptu de statu, pentru-ca ea ar' aspri numai contrarietatea. Sunt convinsu, ca in casulu unei enunciatuini nu vei uitá nici unu momentu, ca scopulu nu este a se provóca o lupta, ci a se face o impacare. Numai in întielegere, nu in contradicere cu partid'a domnitória germana se potu ajunge rezultate folosítórie

„In momentulu acést'a inse nu ne potemu gandila o impacare. Urmariile aneksiunii le vomu simti abia mai tardiu, decamdata trebuie se ne damu silintia a provóca o mai buna dispositiune. Astadi ne este mai multu de lipsa a aliná pasiunile animelor, decatu a luminá spiritele; ca-ci argumentele in marea cestiune controversa sunt deja tóte cunoscute, dér' pasiunile sunt fora finitu. Déca manifestatiunea d-tale va fi la inaltimea talentulu si a chiamarei d-tale, déca va împreuná demnitate cu caldura, poté se aiba efectu. In casulu acést'a de va fi posibilu o întielegere pacifica, sunt cu placere gata a contribui pe cale publicistica dupa poterile mele la înaintarea si înlesnirea operei de impacare.

Denunciari maghiare.

In corespondinti'a din Nr. 68 alu fóiei nóstre a fostu vorba de nescé denunciari îndreptate de catra diariulu maghiaru din Clusiu „Kelet“ in contra romaniloru Sibieni. Articululu respectivu alu lui „Kelet“ e intitulatu „A romanismus Nagy-Szebenben“ (romanismulu in Sibiu). Pentru cá se cunósca si cetitorii nostri acestu fetu alu terrorismulu maghiaru, reproducemu dupa traducerea „Telegrafulu Rom.“ urmatóriele parti esentiale dintr'ensulu:

„Déca pretinde statulu, cá pe langa limb'a loru proprie se invetie si limb'a statulu, déca spre ajungerea sfersitulu acestui'a statulu stabileste institute, ultranationalistii, nu ca se multiamésca séu celu puçinu se se marturisésca, ca simtu necesitatea; ci se plangu de maghiarisare fortiatu si le-ar' mai placé, candu copii loru ar' invetiá latratulu, numai nu limb'a statulu. Tóte aceste se potu dice de vre-o cáti-va corifei ultranationali ai „Rumunilor“ ardeleni. Acesti'a iubescu ortografi'a, limb'a si literatur'a lor, carea n'a trecut prestu versta minoritatii, cu iubire maimutiésca, asia, incatu déca face cineva cea mai mica gresiléa in contra acelor'a si nu considera limb'a „rumunésca“ de limb'a cea mai de frunte din lume si literatur'a lor de cea mai vechia de pe pamentu, comite atentatulu celu mai strigatoriu la ceru. Despre politic'a ultranationalistiloru „rumuni“ din Sibiu cu limb'a si literatur'a loru damu o mica proba.

Aici „Kelet“ spune, ca romanii datéza originea literaturii dela 1050 înainte de Chr. si ca sustienu ca tóte popórele civilizate vechi si noue au primitu cultur'a lor dela romani. Aceste le invetia pentru cá se arate, ca limb'a si literatur'a maghiara trebuie despretuita si astfeliu de idei se propunu in scóelele necontrolate de statu între patru ziduri, de órece prin ordinatiuni ministeriale sunt oprite. Tóte estravagantiile aceste, continua art., se desvólta sub scutul bisericei autonome, dér' la lumin'a sórelui nu prea vinu. Mai indeverate si de prinsu cu man'a sunt iuse cele ce le vedemu cu ochii.

„Associatiunea d. e. a fostu incuviintiata pentru-cá se ajute pe invetiacei saraci si se spriginésca pe industriasi. Astadi s'a abatutu dela aceste si a infintiatu academia impartindu-o in sectiuni. Nu va trece multu si ne vomu pomeni, ca in tíer'a nóstra se desvólta sciinti'a in atatea feliuri, cate natiunalitati sunt. Dreptatea, care pana acumu a fostu numai un'a, la noi in patria poté se devina de atatea feliuri cate natiunalitati. Associatiunea dispune de unu capitalu de 80,000 fl. si de unde i aduna? Sub firm'a de contribui de binefacere punu contributiuni anuale pe poporulu tieranu legatu de pamentu. Ardealulu întregu impartitu in districte, popii si invetiatorii lor mana in mana cu notarii de aceeași natiunalitate, scotu dela poporu contributiuni „voluntarie“. Organulu asociatiunei „Transilvani'a“ mai in tóta septeman'a publica cate 100—200 fl. contributiuni de aceste. Mai departe spune art., ca „Kolozsári Természettudományi társulat“ si socie-

tatea „Maros-Vásárhelyi Kemény-Zsigmond“ cu ajutorulu proprietariloru mari de pamentu abia potu se-o aduca la unu fondu de cev'a, pe candu Associatiunea dupa o esistentia de vreo cativa ani poté imparti ajutóre cu miile pe fiecare anu si cu tóte aceste, dela tieranii sateni, are si unu capitalu de 80,000 fl. Darea o platescu tieranii numai cu mare greu, déra diu cass'a Associatiunei platescu contributiunile „voluntarie“, fara nici o contradicere. Privindu lucrulu in sine autorulu art. se bucura, ca poporulu se silesce a progressá: déra dice: se nu scapamu din vedere, ca sub masc'a societatii, elementele, cari se sporescu in contr'a întregitatii statulu ungurescu devinu periculóse, si apoi adauge:

„Dacoromanistii nostri din Sibiu mai sunt in posesiunea unui altu mediulocu asemenea pagubitoriu, cá si Associatiunea. Acést'a este „Telegrafulu Romanu“, infintiatu de Siaguna si provediutu cu o stralucita tipografia cu destinatiunea originala, de a apará interesele bisericei gr.-or., institutiunile, preotimea si scóelele. Dupa mórtea lui Siagun'a a trecut in se peste periferi'a acést'a angusta si emancipanduse de influenti'a metropolitulu actualu, astadi face numai politica si inca politica adversaria unguriloru. Nu este numeru, in care celu puçinu într'unu articululu, acumu pe faci'a, acumu pe ascunsu, se nu agreseze limb'a si statulu ungurescu. Inse déca gandimu, ca ajutorulu statulu ungurescu auualu, din care centrulu din Sibiu capeta partea cea mai mare, a înlesnitu esirea lui de trei ori pe septemane si nu cum esia pe tempulu lui Siaguna odata pe septemana, ne putemu inchipui catu de multu merita a fi acusat de ingratiitudine.“

„Mai avem „Rumuni“ in tíer'a nóstra, dér' acesti'a nici odata nu sunt asiá rei la ficati cá cei influentiati de propagand'a din Sibiu. „Rumunii“ din Ungari'a si din Ardealu facu opositiune guvernulu, dér' pana candu unii au remasu pe terenulu corónei st. Stefanu si dorescu a aduce la valóre in diet'a din Budapest'a dorintiele lor nationale, altii gravitéza in afara, voru se se rumpa de catra teritoriulu ung. si si punu sperantiele într'o Dacia fitória.“

Mai departe sustiene art., ca totu numai ungurii sunt de vina la tóte cele de mai susu, pentru-ca au datu autonomia bisericei rom. gr.-or., creandu statulu in statu cu bisericea „nationala“. Déca guvernulu scie se fia cu virtute, se si esercite dreptulu de supravegiare asup'a scóeloru, se nu mai suferu, cá institute despoiatórie de bani se despóie tíer'a sub numele sciintiei, se védia cá: „Telegrafulu“ se se abata de pe terenulu politicu pe celu bisericescu, si pana ce se impartesesce din ajutorulu de statu se pretinda de la „Rumunsiagulu“ din Sibiu, cá se fia cu mai multu respectu catra statulu maghiaru si institutiunile sale.“

Deschiderea parlamentulu germanu.

In 9 Sept. s'a deschisu solemnelu parlamentulu germanu in sal'a cea alba a castelulu regalu din Berlinu. Comitele Stolberg in fruntea consiliulu federalu, standu la steng'a tronulu, a cetitu cuvintulu de deschidere; vreo 150 de deputati au asistatu la solemnitatea, care s'a inceputu si s'a finitu c'unu întreitu „Hoch“ (Se traiesca) pentru imperatulu. — Discursulu tronulu, cetitu de comitele Stolberg la ordinulu principulu de corónu si in numele guvernelor federate germane, face amintire mai antaiu de faptele nelegiuite comise in contra sacratei persóne a imperatulu germanu si dice, ca camer'a premergétória nu a spriginitu intentiunea guvernelor federate germane, dupa care ar' fi fostu de lipsa a se luá mesuri extraordinarie in contra aceloru regretabile retaciri ale societatii omenesci si ca in urm'a acést'a a fostu chiamatu unu nouu parlamentu pentru cá se dé concursulu seu la luarea mesuriloru intentionate in contra tendintiloru socialiste. Discursulu tronulu continua apoi asia:

„Guvernele federate nu si-au schimbatu convictiunea, ele sunt de parere acuma cá si înainte, ca sunt de lipsa mesuri extraordinarie, spre a pune stavila latirei mai mari a reului ce a izbucnit si spre a prepará terenulu pentru alu vindecá cu incetulu; ele tienu totodata, ca la alegerea mediulóceloru libertatea cetatieniloru trebuie se fla crutiata in generalu si ca este a se lucrá numai in contra abususului, ce se face cu densa, unu abusu împreunatu cu o agitatie stricatiósa, ce amenintia fundamentulu vietii nóstre culturale si de statu. Unu proiectu de lege compusu din punctele aceste de vedere ii se

va prezenta neamenatu. Guvernele federate sunt de aceeași credință tare, ca reprezentanții noi aleși ai națiunii nu le voru refuza mediulocul, cari sunt de lipsă, spre a asigura pacinică dezvoltare a imperiului în contra atacurilor interioare nu mai puțin, că în contra celor esteriore. Ei traiesc în speranță, ca, dacă se va pune odată numai capetu latirei publice a miscării nenorocite, va succeda a întorci pe cei reduși, îndreptându-i pe calea cea dreaptă. La ordinul prea înaltu declară în numele guvernelor federate camera de deschisă.

Din Romani'a.

Cetimu în „Romanulu”:

Pentru memorabilă di de 30 Augustu, Mari'a S'a Domnitoriulu a adresat d-lui ministru de resbelu, spre a se comunică întregii armate, urnatōri'a telegrama, care esprima simțieminte la înaltimea amintirii ce le destēpta, și care va fi pentru națiune și pentru eroicii ei aperiatori cuventulu de respalire a trecutului și de speranția și imbarbatare în viitoriu.

Sinai'a, 30 Augustu.

D-lui generalu Cernatu, ministru de resbelu,

Este adi unu anu de candu armat'a nōstra, prin aventulu și viteji'a ei, acoperiea drapelulu romanu cu gloria și pune adeverat'a temelie a marirei patriei.

Salutu d'ér' cu respectu memori'a tuturor acelora, cari în acēsta di memorabila 'si-au versatu sangele cu atat'a devotamentu pentru țiera, și adresazu caldurōse rugatiuni celui a totu puternicu pentru repausulu sufletelor lor.

Tier'a intrēga le e datōria recunoscinti'a, ca-ci cu viēti'a lor ei au asigurat victori'a și au sigilat independēti'a ei.

Nu me îndouiesc, ca armat'a va fi gat'a în ori-ce ocaziune se urmeze esemplulu lor, și ve rogu deci se fiti pe langa dens'a, în acēsta di asi'a de scumpa animei Mele, interpretulu celor mai vii simțieminte de iubire și s'ō incredințiat de Domnēsc'a Mea sollicitudine.

Carol.

Respunsulu d-lui ministru de resbelu catra M. S. Domnitoriulu:

M. S. Domnitoriulu Carolu I, Sinai'a.

Bucuresci, 30 Augustu.

Amu adusu la cunoscinti'a armatei prin ordinu de di, înaltulu ordinu primitu dela Mari'a Vōstra.

Armat'a nu va uită nici odată stralucitele succese castigate sub brav'a conducere a Mariei Tale. Sollicitudinea și iubirea ce Mari'a T'a a aretat în totu-dēun'a armatei a însufletit pe acei bravi, cari udara cu sangele lor vaile Plevnei, pentru că se pōta falai deasupr'a lor stindartulu „Independētiei statului romanu.”

Barbat'i'a, cu care ei se luptara, abnegatiunea, cu care ei murira, voru romanē nesterse din anim'a camaradilor lor. Acestu esemplu va servi de nōrma armatei în tōte ocaziunile, corespondēndu astfelu asteptarilor Mariei Tale și devisei ei de a mori pentru Patria și Domnitori.

Se traiesc Mari'a T'a!

Se traiesc M. S. Dōmn'a!

Ministru de resbelu: generalu Cernatu.

Catastrofa de pe Tamisa.

Se scrie dela Londr'a 4 Sept.: Eri diminiētia la orele 10 a plecatu vasulu „Princesse Alice”, unulu din vapōrele cele mai mari ale societati de navigatiune din Londonu din schel'a dela Londonu-Bridge cu vreo 600—700 persōne, cari voieau se faca pe Tamis'a o excursiune de placere la Rosherville, Gravesend și Sheernes. Era o di frumōsa de tōmna; pe la orele 6 s'era s'a opritu vaporulu la reintōrcerea s'a în Gravesend, unde s'au suitu pasagierii, cari remasera acolo îndreptu; catra 8 ore vaporulu ajunsese în faci'a arsenalului regescu din Vogloich, candu se apropiā de elu unu altu vaporu mare „Bywell Castle”, care mergea în directiune contraria. Amendou corabiile se aflau camu la mediuloculu riului, candu deodata, înainte de ce pasagierii de pe „Princesse Alice” au potutu se se gaudēscă la unu pericolu, se ciognira ambele vase astfelu, ca vaporulu „Princesse Alice” mai ca a fostu despicalu în doue de catra vaporulu celu mai greu „Bywell Castle.” Scen'a teribila ce a urmatu acuma nu se pōte descrie. De scaparea corabiei nu mai putea fi vōrba și deōrace se inoptase deja chiaru și cei mai buni inotatori isi puteau fōrte greu ajutā. Puçini iusi numai avura present'i'a de spiritu a se aieptā spre steamerulu „Bywel Castle”, care apoi i trase susu cu funiele. În 5 pana la

6 minute dupa ciocnire vaporulu „Princesse Alice”, a caruia suprafaci'a era acoperita de sute de ōmeni, cari se luptau cu mortea și strigau ajutoriu, s'a cufundatu cu deseversire. Numai scurtu timpu s'au auditu suspinele mortale ale celor 500 de ōmeni ce se innecau; cei ce n'au cutezatu se sara mai curendu în apa au fostu trasi de dieci de mani înclestate în fundulu Tamisei. Unu altu vaporu, care veni ceva mai tardiu, a scapatu pe multi din aceia, cari s'au potutu tienē pe suprafaci'a apei. Cu totulu abia au scapatu 150 pana la 200 persōne. Capitanulu cu mai toti matrosii inca s'a innecatu. Divariele aducu descrieri sfasietōrie de anima. Alu doilea inspectoru (steward) de pe „Princesse Alice” spune: „În timpulu candu s'a intemplat colisiunea me aflam cu alte 15 persōne în salonu, erā cevasi înainte de 8 ore candu corabi'a trasni pentru prima ōra. Credeam antaiu, ca s'a lovitu o barca de corabia, d'ér' în data dupa aceea audiu alu doilea trasnetu, me suiu iute pe podulu corabiei și în mediuloculu strigatelor și alu confusiunei produse între pasagieri audiam cumu intrā ap'a în încaperile de jos ale corabiei și vedeam, ca ne cufundam. Atunci alergaiu la scar'a salonului și strigaiu catra cei de jos: „Veniti sensu, ca ne inecam!” Nici odată nu voiui uită scen'a ce se desfasiurā pe podulu corabiei. Imi facui locu spre a strabate la logodnic'a mea, care inca era de faci'a, o luai în spinare și saruiu în apa încercandu de a ajunge tiermulu; pe drumu inse imi perdui povar'a; ea s'eu, ca a fostu trasa de altii de prin pregiuru ce se cufundau, s'eu a alunecatu de pe spinarea mea. Mam cufundatu în apa dupa ea d'ér' n'am mai gasit'ō. Veditiu pe unu Domnu, care stā se se innece și l'amu tienutu deasupra apei pana am scapatu amendoi.

Mai departe a declarat Law, ca steamerulu, care a causatu nenorocirea, nu a aruncatu nici macaru o singura luntre în apa, ci si-a urmatu drumulu (!) Law vediu sute de ōmeni inecandu-se, n'a potutu inse se scape. Elu crede, ca se aflau pe corabia 700 persōne. O femēia tinera spuse, ca ap'a ia rapitu copilulu de titia din braçie și ca si-a perduu pe barbatu și trei copii. Unu barbatu a ajunsu la tiermu cu ajutoriulu unei încingatōrie de innotatu, elu dice, ca a saritu în apa și a spusu soçiei sale se arunce pe copii sei dupa elu și apoi se sara și ea în apa; elu perdū inse pe toti ai sei. O guvernanta dela Quaens-College avū 7 dame tinere sub îngrijirea ei; tōte 7 au peritu, ea singura a scapatu, dupa ce s'a fostu cufundatu de trei ori. Celu mai tristu spectaculu 'lu oferā o juna fata, numita Palmer, care a perduu în acēst'a catastrofa pe tatalu seu, pe mam'a s'a, doue surori și unu frate, și care a remasu absolutamente singura din familia. N'avea nici macaru paralele trebuințose că se se duca la Woolvich spre a-si recunōscē famili'a s'a, și unulu din functionari i-a oferitu unu biletu de drumu de feru de dusu și întorsu. Cadavrele victimelor au fostu imprastiate pe o mare întindere, fiindu ca tocmai în momentul catastrofei ap'a incepū se crēscă. Multe cadavre sunt espuse pe cheu spre a fi recunoscute, altele au fostu transportate la primaria. În totu momentulu sosescu la Woolvich multime de persōne, cari vinu se recunōscă parinti' s'eu amicii perduți, și cari alērga dela unu depositu la celalaltu, urmandu-si tristele lor cercetari. Pe fiecare minutu se aducu alte cadavre, cari sunt transportate la primaria. Locuitorii dela Woolvich facu totu ce le sta în potintia spre a le veni intru ajutoriu celor ce au scapatu cu viēti'a, dandu-le hrana și imbracaminte.

Revista literaria.

I. G. Popescu publica: **Cursu elementariu de istori'a literaturii romane pentru usulu claselor secundarie.** Acestu opu are formatu micu și 64 de pagini, s'a prelucratu, dupa cumu dice autorulu, dupa cele mai bune isvōre, s'a tiparitu în anulu acēst'a la Bucuresci în nou'a tipografia a lucratorilor romani și costa unu florinu. Cartea e impartita în doue sectiuni. În sectiunea antaia tractēza notiuni preliminariu, facultatile literarie, regulile literaturii și divisiunea operei, compoziunea literaria, principalele opere în prosa, despre naratiune, istoria, romanulu (romantiulu), despre discursuri, despre fabula, descrițiunile, literatura populara. Sectiunea a doua: O privire scurta asupra originei și istoriei limbei romane. Fragmente antice de limb'a romana, urme mai noue, dialectele limbei romane, literatura romana scrisa. — Scriitorii romani din timpurile cele mai vechi dela 1350 pana la 1800 inclusivu: Secululu XIV: Hurulu. Secululu XV: Spatarulu Petru Clanau; Secululu XVI: Nēgoe

Basaraba, Luca Stroici, Petru Cercelu, diaconulu Coresi-Pop'a Iane, Pop'a Mihaiu, Mihaiu Tordasi, Herze Stefanu, Zaconu Efremu; Secululu XVII: Vorniculu Grigorie Ureche, Petru Movila, Dositei, metropolitulu Moldovei, Mironu Costinu, Nicolau Carnulu, Vasilie Lupulu, Domnulu Moldovei, Mateiu Basarabu, Domnulu Munteniei, Eustratie Logofetulu, Simionu Dascalulu, Misailu Calugarulu, Varlaamu metropolitulu Moldovei, Petru Dancovicu, Meletie Macedonēnulu, Melchisedecu, Silvestru, Danielu Andreiu Panonianulu, Simeonn Stefanu, metropolitulu romaniloru, Domnulu Constantinu Duca, Teodosiu Vestemianu, metropolitulu Romaniei, Inocentiu Ieromonacu, Nicolau Costinu, Gerasimu Romanulu, Ieremi'a Cacavelas, Demetriu Cantimiru, Vorniculu Ioanu Neculcea, Nicolau Protospatariu, Vito Paluzio, Iordache Cantacuzenu, Sierbanu Greceanu, Radu Greceanu, At. Tomaidu Moldoveanu, Tiloteiu, T. Corbea; Secululu XVIII: Vorniculu Radu Popescu, Naumu Clocōnulu, Const. Capitanulu, Spatarulu Nicolae Mustea, Dascalulu Damaschinu, Antiochu Cantimiru, Acsente Uricarulu, Antimu Ivoreanulu, Danielu, metropolitulu Ungrovlachiei, George II, metropolitulu Moldovei, Enache Cogalniceanu, Ioanu Bobbu, episcopu unitu la Blasiu, Ienachitia Vacarescu, Alecu Vacarescu, Nicolau Vacarescu, Iancu Vacarescu, Samuilu Clainu Miculu, Iacobi I, metropolitulu Moldovei, metropolitulu Grigorie I, Iacobi II Stamate, metropolitulu Moldovei, Petru Maioru, Georgiu Sincai, Samuilu Crisianu, Samuilu Vulcanu, Paulu Iorgovicu, Gregoriu II, metropolitulu țierei romanesci, Beniaminu Costache, Constantinu Hagi Cehani, Gregoriu Maioru, episcopu în Blasiu, Vasilie Aronu, Ioanu Budai alias Delenu Dimitriu Cichindealu, Filaretu, episcopulu Rimnicului, Mihailu G. Boiagi, Dr. I. Morariu alias Molnar, Radu Tempea, Mehesi, consiliariu de curte, Stef. Cost'a, consiliariu de curte, Demetriu Caianu, Demetriu Vaida de Glodu, Demetriu Caianu, Teodoru Popu, Dr. Ladislau Vasilie Popu, metropolitulu Doseteiu Filiti, Iosifu, episcopulu Argesului, Amfilochu, episcopulu de Hotinu, monachulu Gerontie și ierodiaconulu Grigorie, archimandritulu Nicodimu Greceanu, Ioanu Baracu, Danielu Macedoneanulu, George Farkas, Dr. G. Const. Rosa, Nicolae Nicolau, Antonu Marchi, Teodoru Racocea, Constantin Diaconovicu Loga, Dionisiu Lupulu, metropolitulu Romaniei, metropolitulu Beniaminu Efrosinu Poteca.

Acēsti'a sunt scriitorii, pe care îi tractēza cartea acēst'a. Dupa introducere, tōte cate urmēza pana la sectiunea a dou'a putea se remana cu totulu afara, ca n'au locu într'unu manualu de literatura, ci s'eu într'unu manualu de stilistica, s'eu într'unulu de poetica, asemenea nici definitiunea istoriei cu tōte subdivisiunile ei, precumu nici catalogulu celu lungu despre tōte operile istorice; chiaru și registrulu celu lungu despre literatur'a poporului inca e de prisosu. Multu mai bine era, dacă ar' fi fostu tractate mai pe largu partile privitōrie la originea și istori'a limbei romane, dacă autorulu aratā pe bas'a cercetarilor filologice moderne, în ce relatiune sta limb'a romana faci'a cu limb'a dacica și cu limbile italice.

Se fia aratatu incatū ca avutu limb'a dacēscă vreo influintia asupra limbei romane, s'eu nau avutu nici o influintia? Catu se atinge de urmele de limb'a romanēscă putea se afe și prin diplomele maghiare și prin monumentele slavōne. Dialectele inca puteau fi tractate mai pe largu și nu trebuia se traga între dialectele limbei romane și pe dialectulu friaulu și din Elveti'a, ca acelea se deosebesc de limb'a romanēscă că și limb'a italiana. Catu se atinge de tractarea speciala a diverselor secole, între altele ar' fi fostu de doritu se fia desbatutu cestiunea literilor și se fia aretat, candu s'au introdusu limb'a slavōna în biserică și în statulu romanu și ce cause au avutu romanii, de n'au scrisu în seculile trecute romanesc și cu litere romane latine. Trebuia se mai reflecteze și la statur'a sociala politica a romaniloru. Catu se atinge de stilu nu e greu, ci fōrte placutu și fluentu. Despre vietile și operile scriitoriloru capeta tinerimea unu resumatu claru și catu se pōte de esactu. Pe lenga tōte scaderile ce ar' avē acēst'a opera că unu inceputu, totusi se pōte recomandā tuturoru professoriloru de literatur'a limbei romane, ca-ci dintrens'a se voru potē inițiat tinerii fōrte bine în literatur'a romana.

Diverse.

(Concertu în favorulu ostasiloruraniți.) Aflam cu placere, ca amabil'a dōmna Victori'a Statescu fic'a d-lui J. T. Popovicu comerciantu în Brasiovu, care a absolvatu cu succesu stralucitu scōl'a de cantu la conservatoriulu din Paris, va dā Sambat'a viitōre în 21 Septembrie în sal'a cea mare dela Otelulu Nr 1 unu concertu, cu cooperarea unei domnișōre, a d-lui G. Dim'a, L. Frank și a capelei orasiului, în favorulu ostasiloruraniți austro-ungari. Speram, ca publiculu romanu brasioveanu va dā contingentulu celu mai mare la acestu concertu, care pe lenga scopulu seu filantropicu, ne ofere rar'a ocaziune a admirā escelent'a voce a d-nei Statescu.

(Comitetu pentru ajutorirea ranitiloru și a familielor mobilizatorilor.) Ni se impartasiesce, ca Vineri în 13

t. c. s'a formatu aci in Brasiovu unu comitetu, care se ia' initiativ'a pentru formarea de subcomitete de dame si de barbati din Brasiovu cu scopu de a face colecte pentru ranitii din Bosnia in bani atatu ca si in scame, bandagie s. a. Acestu comitetu si-a propusu totodata a face se se aranjeze festivitati, la cari se fia invitata a lua parte intrég'a poporatiune a Brasiovlui fora distinctiune de nationalitate, totu cu scopulu acel'a filantropicu. Avemu firm'a sperantia, ca acestu comitetu va fi spriginitu cu caldura in nobil'a s'a intreprendero de intregu publiculu brasioveanu.

(„Egyetértés despre comitele Andrassy) Fói'a kossuthiana „Egyetértés“ a publicatu dilele trecute in fruntea s'a o corespondentia dela Vien'a, in care se dice, ca positiunea ministrului de esterne Andrassy e forte sdruncinata, ca comitele nu se mai bucura la curte de aceea-si influentia cá inainte, ca acolo nu se mai iau in considerare nici consiliile sale, cari mai cu séma cu privire la conventiunea cu Pórta au facutu pana acuma fiasco, ca in timpulu din urma s'au raritu si audientiele ce i le concedea monarchulu. Partid'a militara, cu care s'a fostu aliatu Andrassy — spune mai departe acea corespondentia — l'a intrebuintiatu numai pentru scopurile ei si acuma in locu se-i fia multiamitória arunca tóta vin'a pentru neajunsele din Bosni'a asupra lui si voiesce se'lu restórne; caderea lui se astépta in scurtu timpu si nu se crede, ca s'ar' mai poté întórce lucrurile astfelu, incatu se se mai póta rehabilitá politic'a comitelui la curte. Acést'a se fia forte iritata asupra aventurilor pernitiose, in cari a fostu incurcata monarchi'a. O asertiune merge din gura in gura prin capitala, a careia autenticitate nu-o póte garantá corespondentulu lui „Egyetértés“, dér' in care cu tóte aceste s'ar' oglindá forte bine parerea ce domnesce la curte. Acést'a asertiune suna dupa elu asia: „Óre tóta domni'a mea se sté numai dintr'aceea, cá se me impinga in resbele nefericite consiliari cu capete si cu mani nenorocóse?“ —

(Sciri din Romania.) Mercuria trecuta fiindu prim'a aniversare a dilei de 30 Augustu 1877 s'a celebratu la metropoli'a din Bucuresci unu serviciu religiosu pentru bravii soldati romani cadiuti la assaltulu asupra Grivitiei. Au asistatu tóte autoritatile civile si militare si toti ministrii, cari se aflau in capitala. — In aceea-si dí s'a celebratu, cu ocasiunea santului Alesandru, diu'a onomastica a imperatului Russiei, unu serviciu divin in biserica Sarindariulu. — Totu in diu'a de 30 Augustu au sositu in Bucuresci si au fostu depuse la arsenalulu din dealulu Spirei 32 tunuri, luate de armat'a romana dela turci in resbelulu trecut. — „Monitoriulu“ publica decretulu domnescu, prin care se convóca corpurile legiuitórie in sesiune extraordinaria pentru diu'a de 15/27 Septembrie curentu.

(Intrarea regimentului 4 de artileria in Iasi.) Cetimu in „Stafet'a“: Astadi luni pe la orele 3 dupa amédia, regimentulu alu 4-lea de artileria destinatu a remané in garnisona la Iasi a facutu intrarea s'a in orasiulu nostru. Elu a fostu intimpinatu de unu publicu forte numerosu si entusiastu a urá buna venire, braviloru luptatori dela Plevn'a. Erau mandre acele guri de focu romane, ce au trimbatiatu lunei glori'a tieriei nóstre, si cari au impusu tacere semetiei lui Osman gaziulu si trufasieloru sale legióne. „Bine ati venitu fratiloru in mediuloculu nostru.“

(Atelieru de croitoria) Cetimu in „Curierulu de Bacau“: Nu de multu timpu s'a stabilitu in acestu orasiu unu atelieru de croitoria sub maestri romani, esiti cu diplome din scolele nóstre. Indata ce acesti meseriasi romani au anuntiatu deschiderea atelierului lor, jidovii ce pana acum faceau numai ei acést'a, au inceputu a imprastia sgomote, ca romanii lucréza forte scumpu, cu scopu de a indepartá pe cetatiani ce voiescu a dá concursulu loru romaniloru croitori. Ne facemu datorii a incunoascintá pe cetatiani Bacaoani despre aceste infame uneltiri ale jidoviloru, asigurandu-i, ca la atelierulu romaniloru din contra se lucréza mai eftinu, decatu la jidovi; ori-cine póte se se convinga.

(Concentrarea armatei italiene.) Diuariulu „Neues Wiener Abendblatt“ din 4 Sept. contine urmatóriele: Dupa cumu ne anuntia unu corespondentu alu nostru din Milano cercurile militare din Itali'a se afla in o mare iritatie. In ministeriulu de resbelu si birourile comandeloru generale domnesce o activitate febrila, ear' divi-

siunile militare insarcinate cu recrutarea si mobilizarea cadreloru teritoriale, au datu ordine de chiamari atatu de numeroase, incatu sunt de ajunsu a redicá armatele din Nordulu si Centrulu Italiei de pe efectivulu sporitu (secund'a formazione.) Corpulu III de armata italiana sub comand'a contelui Pianell a fostu concentratu langa Veron'a; Corpulu V de armata sub locu. generalu Mezzecapo si corpulu VI sub generalulu Casanov'a au fostu concentrate in valea dela Bassano. Antegardele acestoru armate asiediate „a cheval“ au fostu detasiate pana la asia numitele „trezeci comuni“ la o distantia mica de frontier'a Judicariei. Acést'a armata concentrata, sta sub comand'a generalului conte Thacon de Ravel si e compusa din divisiunile teritoriale dela Veron'a, Padua, Bologn'a, Ancon'a, Florenti'a si Perugi'a, are si o divisiune de cavaleria. Tóte aceste divisiuni sunt comandate de generali: La Ferest, Bonelli, conte Poiniski, Avogadro, Negri de Vechi si Bocca. Tustrele corpuru de armata au in totulu: 72 batalióne infanteria, 12 batalióne bersaglieri, 6 batalióne venatori de Alpi, 10 regimente cavalerie 30 baterii cu 240 tunuri, 6 companii geniu, 2 companii pontonieri, 2 companii de cali ferate. Pe langa aceste mai sunt detasiamentulu telegrafistoru, corpulu sanitaru, trenu si munitiune de resbelu, militi'a mobila va fi concentrata spre a ocupá garnisónele.

(Comitetu centralu iusurrectiunалу.) „Neues Wiener Abendblatt“ dela 7 Septembrie anuntia urmatóriele: „La Constantinopolu s'a constituitu unu comitetu centralu, in scopulu de a imparti arme mohamedaniloru din Tesali'a, Epiru si Albani'a. Depositulu principale de arme e in Dardanele, de unde se espedéza in fiecare nópte o multime de ladi cu armele la Salonicu, Karallo, Enizdeh, Dram'a, Seres-Ianin'a si Prizrend. In numitele orasie, functionéza subcomitete, care distribuiescu armele si organiazza insurectiunea. O multime de oficiari turci au plecatu in acele parti, cá se ié comand'a asupra insurgentiloru. Pórta afirma, ca n'are cunoascintia de aceste uneltiri si declina raspunderea pentru nesce lucruri pe cari nu le póte controlá.“

(Celu mai betranu omu in lume.) Dupa cumu se impartasiesce fóiie medicinale din Londr'a „Lancet“, unei foi serióse specialiste, unu cetatianu din Bogot'a in San-Salvadoru ar poté pretinde titlulu acest'a de onóre. Dupacumu spune insusi elu ar' numerá 180 ani, dér' vecinii lui sustienu, ca e mai betranu. Elu e de origine spanióla, se numesce Michael Solis, si Dr. Hernandez, care constata esistenti'a lui, a aflatu, ca pe candu unulu dintre cei mai betrani locuitori din locu era inca copil, acestu omu trecea de unu mosiunégu de 100 de ani. Dr. Hernandez aflá pe acestu individuu curiosu lucrandu in gradina. Pelea s'a era ca pergamentulu si perulu seu, albu ca zapad'a, i acoperia capulu cá unu turbanu. Elu tiene, ca viéti'a s'a lunga are se-o multiamésca obiceiuriloru sale regulate; elu mananca numai odata pe di in tempu de o jumetate de ora, fiindu ca crede ca mai multa mancare, cá aceea ce mananca in 1/2 de óra nu se póte mistui in 24 de óre. Elu a fostu dedatu a posti totdeauna la 1-ma si la 15 a fiecarei lune, si a bé in aceste doue dile atata apa pana ce nu mai potea. Elu isi alese totu bucatele cele mai nutritórie si le mancá totu reci. — Óre se nu se fi gresitu si elu si Dr. Hernandez in numerarea aniloru cu vreo 50 de ani?

(„Orpheus.“) A aparutu sub redactiunea dlui Fellegi Victor alu 4-lea numeru din Sem. alu 2-lea alu brosiurei periodice musicale „Orpheus“ pentru lun'a lui Septembrie, care contine pe 15 pagine urmatóriele piese: „Valsu“ dupa motive din oper'a comica „Les cloches de Corneville“ de R. Planquette, arangiatu de Aurel Wachtel; „Resignation“ valsu sentimental, de B. Vágvölgyi; „Szoritsd hozzád“ csárdas originalu de I. L. Fanzler, „II Piese“ pentru harmoniumu séu organu de Iulius Kapi; „Preludie“ asemenea pentru harm. si org. de Alesandru Kapp; „doue cantece“ pentru voce cu acompaniare de piano de Géza Allaga. „Orpheus“ costa pe anu 6 fl. pe 1/2 anu 3 fl. (unu numeru costa 1 fl.) si apare la inceputulu fiecarei luni. Editiunea fóiie se afla, Budapest'a I. Országház - utca Nr. 94.

Sciri ultime telegrafice.

Vien'a. (Oficialu.) Divisiunea 36 anuntia din Banialuca cu dat'a 12 Septembrie: Desarmarea poporatiunei face din ce in ce

progrese si fura desarmate si localitatile Cotoru, Scheuderu, Vacuf, Stari-maidana, Camengradu, si impregiurarile lor, fora cá poporul se fi incercatu a opune resistinti'a.

„Wiener Abendpost“ desminte scirea adus de unele foi ca comandatele Philippovici si-ar' fi stramutatu cuartirulu generalu dela Seraievo la Broodu; Philippovici remane in Seraievo: numai in timpu ce voru durá operatiunile din Bosni'a nordica se va stabili in Broodu o parte a cuartirului generalu, cu locutiitoriulu comandantelului armatei in frunte.

Nr. 4542/c. f. 1878.

3—3

Publicare de a 2-a licitatiune.

Tribunalulu regescu din Brasiovu cá senatu funduariusu in caus'a esecutionale a „Primei bance transilvane“ contra fabricei de chartia c. r. privilegiate din Zernesci pto. 2000 fl. v. a. c. s. c. si in caus'a lui Simeonu Margineanu pto 528 fl. v. a. c. s. c. face cunoscutu, cumu-ca imobiliile, accesoriile, zidirile, masinele si fundulu instructu, apartinetórie acestei fabrici, inscrise in protocolulu funduariusu alu comunei Zernesci foi'a Nr. 585 A† Nro. ord. 1—3 si pretiuite cu 120,000 fl. v. a., se voru vinde in diu'a de **10 Octobree 1878** la 10 óre a. m. cá la alu douilea terminu prin licitatiune publica, ce se va tiené la faci'a locului in Zernesci in cancelari'a comunala, sub urmatóriele conditiuni:

1. Pretiulu esclamarii este acela alu estimarii — inse la acést'a a dou'a licitatiune realitatile descrise se voru vinde si sub pretiulu estimarii.

2. Voitorii de a licitá sunt datoru a depune la man'a comissariului licitarii unu vadiu de 10% a pretiului de estimare séu in bani gata séu in chartii de statu de valóre egala.

3. Pretiulu cumperarii este de a se solvi in restempu de doui ani, computandu-se dela diu'a licitatiunii in 4 rate egale, si anume: rat'a prima socotindu dela diu'a licitarii in 6 luni, a dou'a rata in 12 luni, a trei'a in 18 luni si cea din urma in timpu de 24 luni dimpreuna cu interesese de 60% la subscrisulu tribunalulu regescu, cá senatu funduariusu. — Vadiulu depusu se va computá in a dou'a rata.

4. Cumperatoriulu va intrá, dupa ajungerea in valóre de dreptu a licitatiunii, in factic'a posesiune a realitatiloru cumperate si se va introduce numai decatu de catra comissariulu judecatorescu. Cumperatoriulu va fi indatoratu a asigura zidirele luate in posesiune in contra focului. Intabularea dreptului de proprietate se va esoperá numai dupa deplin'a solvire a pretiului de cumperare.

5. Déca cumperatoriulu nu ar. satisfice tuturoru conditiuniloru de licitatiune, realitatea venduta la cererea ori-carei dintre partile interessate se va relicitá conformu §-lui 459 alu proc. civile, fiindu responsabilu cumperatoriulu pentru dauna si periculu, pe lenga aceea, ca, si va perde vadiulu depusu.

Totdeodata se provóca creditorii ipotecari esterni, cá pentru reprezentarea loru la impartirea pretiului de vendiare se se ingrijésca de unu plenipotentiatu in locu, a carui nume si locuintia se le insinueze inainte de licitatiune, pentru-ca altcumu se voru representá prin denumituluu curatore advocatulu Victoru Popescu.

In fine se provóca toti aceia, cari cugeta a avé vreunu dreptu de proprietate séu prioritate la realitatile, ce se voru licitá, cá incusele loru de reclamare se le substérna, in terminu de 15 dile dela ultim'a publicare a edictului, la acestu senatu funduariusu, altcumu neimpedecandu acelea cursulu esecutiunii, voru fi indrnmati numai la ceea ce va prisosi din pretiulu de cumperare.

Din siedinti'a tribunalului regescu de Brasiovu cá senatu funduariusu,
tienuta in 10 Augustu 1878.

Mály m. p., presiedinte.
Aved m. p.

De inchiriatu

1—2

dela **St. Mihaiu** incolo localitatea restauratiunei la **„Imperatulu Romaniloru“** strad'a Scheiloru.

A se adressá la dómu'a proprietaria a casei, care locuiesce in aceea-si casa etagiulu primu.

Editoru: Iacobi Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioane Gött si fiu Henriu.